

Intemperàncies

Llegint la premsa catalana d'aquests dies hom sent una punyida pregona en el més íntim de la seva ànima. Aquesta punyida no és altra cosa que l'actitud incomprendible i injusta que ha adoptat certa gent que es diuen catalanistes i fins liberals.

Quan temps a venir els nostres successors llegiran les pàgines de la nostra història, veuran amb estorament que aquella dita catalana que tots els polítics catalans són escantellats, s'adiu en la nostra època, car potser mai com ara calia que el nostre poble tingués polítics que sapiguessin adoptar aquella actitud ponderada escaient i sumament "desinteressada" com en aquests moments que atravesava el nostre poble.

Es excessivament transcendental el plet que estem ventilant perquè es deixi surar i s'exterioritzin certes ambicions personals i de partit; és massa gran la responsabilitat que hom pot contreure perquè el plet polític intern de partit es barregi amb la qüestió de confiança dels homes actualment dirigents de Catalunya.

Amic lector, ja hauràs endevinat que ens referim a la infuca campanya que certa premsa catalana està fent contra els homes de l'Esquerra, campanya que demostra l'apetència de govern que aquesta gent sent i que per a lograr-ho no para davant el mal que pot produir a la causa catalana.

D'aquesta campanya resalta per damunt de tot l'afer Bloch, afer que encara que no fóssim d'esquerra, només essent catalans de veritat, n'hi hauria prou per sentir-nos indignats.

Nosaltres no volem entrar en el fons de l'afer ni tant solament volem rebaixar la lleugeresa en què pogueren incórrer els que s'entrevistaren amb l'esmentat senyor; però sí que volem que es proclamï ben alt que es una cosa immoral i purament de "chantage" el voler treure tants greus conseqüències d'unes converses tant innocents. Cap dels homes afectats no tenen força ni condicions per a preparar la maniobra de què se'ls acusa. I aquesta afirmació és tan veritat que no hi ha cap home un xic expert que pugui creure el contrari.

Es per aquest motiu que trobem condemnable la campanya d'aquesta premsa, no pel que acusen, sinó per la intenció i pels mòbils de llur campanya.

Si el poble els va bandejar perquè va creure que la seva actuació era equivocada, i si el dia 12 d'abril prop passat cadaseu havia definit clarament davant del poble la seva actitud, per què vénen ara a voler destorbar allò que el poble va bastir?

Una cosa és fer tasca depurada de la conducta política dels homes i dels partits, i l'altra és fer campanya d'escàndol i difamadora amb l'únic i exclusiu mòbil de veure si se'n treu un profit personal.

Per què aquesta escandalització per aquest afer tan petit quan s'ha callat i no s'ha dit res en combinacions financeres que s'hi han jugat milions? Ens sabrien dir qui és el senyor Perenya i com es va fer el traecte del suro amb el senyor Cambó? I què s'ha escandalitzat d'aquest afer?

Ens sabrien dir els mòbils polítics del senyor Barbey en voler inflar desmesuradament aquest afer? Doncs que es tingui en compte que no són altres que el temor d'un pròxim canvi de govern i que en aquest canvi perdi el càrrec i els dels seus amics.

L'afer Bloch i els altres afers que avui pengen a l'esquena dels homes de l'Esquerra, temps a venir seran taques que malmetran el cos i l'ànima dels que les propalen, i tenim la seguretat que mereixeran el premi que es mereixen de les futures generacions.

El que lamentem, però, que aquesta baixa campanya pot ocasionar greus danys a la causa de Catalunya, i aquesta vegada no ho fóra pels enemics de sempre, sinó per aquells catalans que es vanten més d'estimar-la.

L'ambició i l'orgull són plagues que destrueixen més cervells que totes les pútrides bacteries que pululen per les carronyes humanes.

S. N.

L'EFICACIA DE L'ANUNCI, DEPENDEN DEL DIARI QUE ESCOLLIU. "FOMENT" US ASSEGURA AQUESTA EFICACIA.

Una conferència "no política"

Ahir a la nit a la Lliga Regionalista va donar una conferència "tècnica" el senyor Tallada la qual ell va anomenar "Estudi no partidista de l'actual política econòmica d'Espanya".

Vertaderament, els que amb bona fe assistírem a l'acte poguérem convence'ns que el parlament del senyor Tallada no fou un estudi concret sobre cap tema econòmic, sinó ans al contrari, un atac tan discret i dissimulat com sabé, contra la República.

El planejament de la conferència respongué constantment a un sistema tripartit: el primer moment dedicat a fer mèrits republicans atacant la Dictadura. El segon alabar els mai acabats encerts del senyor Ventosa en la seva gestió com a ministre de Finances. El tercer dedicat a demostrar la pèrdua irreparable que ha sofert Espanya en bandejar els homes de la Lliga.

Digué que la política econòmica dels dos Governos de la República està simbolitzada en unes paraules de l'actual president del Govern, senyor Azaña, pronunciades en un banquet que se li va dedicar el mes de juliol: "Si la llibertat a Espanya ens portava la ruïna econòmica els espanyols eren ben lliures d'arruïnar-se". El sentiment inspirador d'aquestes paraules ha passat desaparebut al senyor Tallada i sobre una poble interpretació d'aquelles, ha constriat la base de tota la seva argumentació.

Per al senyor Tallada tot han estat desencerts en els dos primers Governos de la República: La qüestió agrària, plantejada en forma llibreca volent trobar la solució en la desaparició dels latifundis exclusivament (el senyor Tallada no té espera) i és clar, ell digué que el problema és més complex i per tant deu legislar-se sobre altres aspectes. (Com indubtablement ho creu el Govern de la República i qualsevol humil ciutadà encara que lliure de tota fàrrega tecnicista).

Parlà del problema dels dobles, recreant-se en fer resaltar l'actuació del ministre de Finances (en

contrast tan evident amb els enyorats èxits del senyor Ventosa) fent tota classe d'equilibris per tal de trobar arguments que portessin el convenciment a l'auditori que sense la Lliga la República és a l'airgua. (Bé és veritat que seguidament ens concedeix el "dessinteressat" apoi del partit, sempre que la República sigui entenimentada).

Parlant del tractat comercial amb França, va llegir un fragment de "Gaceta" que produeix un esclat d'entusiasme com un pinyoi d'Eduard Ortega i Gasset durant la Dictadura.

Hem de reconèixer-li, però, que cada nou fracàs que comptava dels ministres de la República feia constar que uns altres homes que haguessin ocupat el Govern en aquestes circumstàncies haurien obrat igual.

El parlament del senyor Tallada amarat de tecnicisme (?), ha estat "coronat" amb una ovació dels quatre socis de la Lliga i per un respectuós silenci del reste nombros de l'auditori.

El senyor Ricard Royo Villanova serà confinat

El cap del govern, senyor Azaña, i Casares Quiroga han sortit junts del Consell. Els periodistes preguntaren al president del Consell si s'havia adoptat alguna determinació contra don Ricard Royo Villanova, per les frases pronunciades contra el Govern en un acte celebrat a Saragossa.

—Serà confinat—contestà el president del Govern—crec que a Lanjar de Andarac.

Com que el senyor Azaña titubava, el ministre de la Governació digué que no estava encara decidit el lloc del confinament, puix el lloc indicat pel president del Consell resulta que es un lloc de turisme. Buscarem—afegí—el lloc on pugui passar sis mesos; ha incorregut en el paràgraf cinquè de l'article primer de la llei de Defensa de la República.